

Martynowicz urodziła się 27 czerwca 1892
r.

Ze skautyngiem zetknęła się jako studentka, ale do organizacji wstąpiła w 1918 roku. Podczas studiów w Krakowie działała w Organizacji Młodzieży Narodowej i tam zetknęła się po raz pierwszy z ideą harcerstwa. O jej wielkim zainteresowaniu tą ideą świadczy fakt, że już wiosną 1912 roku wygłosiła referat o skautyngu dla dziewcząt. Po wysłuchaniu jej referatu, koleżanki jej stwierdziły, że pomysł jest świetny i będą organizowały zastępy skautowe na pensjach, na których się uczyły.

Była nauczycielką. Ale nauczycielka "Pani Władysława" była także "Druhną Władysława", która opowiadała swoim wychowankom z piątej klasy o harcerstwie, polskim skautyngu, a one z zapałem przyjmowały te wiadomości, aż zapragnęły założyć drużynę harcerską. W pamięci harcerek szczególnie zapisały się gawędy o Prawie i Przyrzeczeniu Harcerskim, a także próba na sprawność przewodniczki po Warszawie. Zapamiętały także to, że Druhna rozwijała ich zainteresowania kulturą polską: muzyką, malarstwem, teatrem, uczestniczyła z nimi w wycieczkach do muzeów, do teatru, na koncerty do filharmonii.

Władysława Martynowicz zaangażowana była także w działania pedagogiczne państwowego seminarium przygotowującego na nauczycielki dla szkół powszechnych. Kiedy w 1926 roku, Władysława Martynowicz była bardzo silnie zaangażowana w pracę na terenie seminarium oraz w prace Głównej Kwatery Żeńskiej - jej macierzysta Warszawska Chorągiew Harcerek znalazła się w bardzo trudnej sytuacji. Mianowicie była pozbawiona komendantki z niemożnością jej trwałego zastąpienia. Mimo obciążenia wieloma ważnymi sprawami, Druhna Władka pospieszyła Chorągwi na pomoc, obejmując funkcję komendantki. Tym, co uderzyło Druhnę Władkę, gdy bliżej przyjrzała się Chorągwi, był brak wspólnej myśli środowiskowej. I to stało się też pierwszym, głównym celem Władysławy do zrealizowania.

Osobliwością Chorągwi Warszawskiej stała się "wymyślona" przez Druhnę Władkę próba przybocznej, jak gdyby wstęp do próby drużynowej. Przeprowadzeniem tej próby zajmowała się powołana specjalnie komisja próby przybocznej (działała tylko w okresie kadencji Druhny Władki).

W momencie wybuchu Powstania Druhna Władka znajdowała się poza swoim domem na naradzie w sprawach oświatowych. Nie udało jej się dotrzeć z tej narady z powrotem do swojego mieszkania w Al. Niepodległości i to uratowało jej życie. Bowiem 4 sierpnia weszli na ten teren żołnierze z brygady RONA, którzy w parę dni później wymordowali wszystkich mieszkańców.

do śmierci pracowała w Państwowych starając się, aby w wydawnictwach szkolnych znalazło się jak najwięcej prawdziwej wiedzy historycznej.

Zmarła 11 kwietnia 1958 roku. Pozostała w pamięci wielu jako niezwykle mądra instruktorka harcerska i jako wspaniały nauczyciel historii.

Źródło : <http://sokol19dh.republika.pl/rozne/4.6.html>

1. Miasto, w którym po raz pierwszy zetknęła się drużna Władysława Martynowicz z ideą harcerstwa.
2. Dziedzina sztuki, której zainteresowanie rozwijała drużna w harcerkach.
3. Próba ułożona przez drużnę realizowana w czasie trwania jej kadencji.
4. Przedmiot, którego uczyła drużna Władysława Martynowicz.
5. Miesiąc, w którym zmarła drużna Władzia.
6. Nazwa brygady żołnierzy niemieckich, którzy wymordowali mieszkańców kamiennicy przy ul. Aleje Niepodległości.
7. Długo pozostały w pamięci harcerek układane przez drużnę Władysławę dotyczące Prawa Harcerskiego.

1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										

1.	K	R	A	K	Ó	W					
2.	M	A	L	A	R	S	T	W	O		
3.	P	R	Z	Y	B	O	C	Z	N	E	J
4.	H	I	S	T	O	R	I	A			
5.	K	W	I	E	C	I	E	Ń			
6.	R	O	N	A							
7.	G	A	W	Ę	D	Y					

PDF
Complete

*Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.*

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)